

VEZETÉS

Olvasmány: Ézsaiás 58,6-14

Alapige: 1 Sámuel 23,1-5

Ezen a hétvégén, mikor nemzetünk egész közösségével együtt a keresztyén magyar állam megalapítására, első királyunkra, Istvánra emlékezünk, egy királyi történet van előttünk, egy vezetőről, aki – bár tudjuk, még nem király – királyságra választatott, úgy vívja harcait. Ennek módjában ad példát nekünk és minden kor vezetőinek is.

A harcosai élén álló, menekülésben lévő Dávid egy városról kap hírt, melyet az ellenséges csapatok fosztogatnak, méghozzá az aratás után a cséplésre váró gabonát dézsmálják. Nem egyedi eset ez már évtizedek óta Júda területein, tudja Dávid, ezek után Keila városa éhínségnek van kitéve, az életük forog veszélyben. Dávid számára egyértelmű, hogy a várost, melynek kenyere veszélybe került, meg kell szabadítani.

Mielőtt azonban tenni kezdene, kérdez. Nem tanácsosait, barátait először, hanem az Úr Istent. Persze, a király fölött már csak egy nagyobb hatalom van, természetes, hogy hozzá fordul. Természetes? Gondoljuk csak végig, mi hogyan szoktuk? Ha van egy nyerő ötletünk, inkább először cselekszünk, esetleg megvitátjuk a hozzánk közel állókkal, talán az érintettekkel... de Istennel? A király megtehetné, hogy nem kér tanácsot, Dávid mégis Istenhez fordul: ő számára a kontroll, mert tudja, hogy a Hatalmas Isten többet tud és többet lát nála.

Jól érzékelhető ugyanakkor, hogy ez a nemes cselekedett korántsem veszélytelen. Dávid emberei egyértelműen ki is mondják: ők félnek. Dávid így még egyszer kérdez, mert bátorításra, megerősítésre van szüksége embereinek, Isten pedig a biztos győzelem ígéretével megadja ezt a bátorítást. További kétségekről nem olvasunk, csak a sikerről.

A szabadítás kulcsa ez: a Dávid szívében megszülető szabadító szándék mellett fontos, hogy mind Dávid, mind az emberei hittel nézzenek Istenre, akitől kérdeznek. Tudják, hogy Ő nem hallgat, tudják, hogy amit Ő megmond, az úgy is lesz. Így bízunk rá magunkat mi is! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Isten iránti hálával élhattünk Újkenyér ünnepén az Úrvacsora lelki áldásával. Köszönetet mondunk a szent jegyek felajánlásáért testvéreinknek.

2. Köszöntjük a gyülekezet közösségében mindazokat, akik konfirmációjuk kerek évfordulóját ünneplik!

Akik 70 éve, 1946-ban konfirmáltak és még közöttünk vannak: Turda Gyula, Tóth Janka, Csizmadia Rozália, Turda Gizella.

60 éve, 1956-ban: Gubody László, Pásztor Kálmán, Áldott Ilona, Németh Eszter, Kiss Irén.

50 éve, 1966-ban konfirmáltak: Kiss Éva, Németh Éva, Lázár Eszter. Nincs már közöttünk Horváth Zoltán.

40 éve Tordason konfirmált Papp Éva. 30 éve nem volt konfirmáció.

20 éve konfirmált Horváth Judit, Majer István, Lévai László, Rákosi Anikó, Pogány Mónika, Kalamár Kinga, Szász Katalin, Kovács Katalin, Csurgó Sándor, Alföldy-Boruss Dániel

10 éve: Apostagi Barnabás, Farkas Attila, Molnár Anita, Szabó Rubinka Anna, Szucsán Adrienn.

Az istentiszteletet követően szeretetvendégségre várunk minden jelenlévőt a gyülekezeti házba, hogy ott néhány falat finomság mellett beszélgethessünk. Köszönet mindazoknak, akik készültek a közös vendégségre!

3. Alkalmak

Vasárnap 10 órakor Istentiszteletet. Jöjünk és hívogassunk másokat is!

4. Településeink közösségében ünnepelhettünk augusztus 20-án. Gyúron és Tordason is szép ünnepi pillanatokat élhettünk meg a közös emlékezésben, ünneplésben, kenyéráldásban. Isten áldja meg magyar nemzetünk életét az örömök és próbák között egyaránt!

5. Egyházi kiadványaink közül több is megérkezett: a Vetés és Aratás, Csendes Percek. Szeretettel ajánljuk ezeket a gyülekezet tagjainak figyelmébe!

6. Elkészült a friss takarítási rend. Köszönjük mindazoknak a segítséget, akik ide szánják idejüket, erejüket, hogy minden héten szép rend fogadja a gyülekezetet!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünk és életünk őriző pásztora!